

Agincourt Carol

1. Our king went forth to Normandy
with grace and might of chivalry
our God for him rode marvellously
where for England may call and cry.

R: Deo gratias Deo gratias Anglia re Dei pro victoria.

2. Now gracious God he save our king
his people and his well wielding
grant him good life and good ending
then we on Earth may safely sleep.

R:

Emi

1. Alasdaire, o ho, synu Collúv, o ho,
do tvých rukou, o ho, vkládám osud skotské země.

C

D

Emi

Emi

R: Slavné činy, slavné činy budeš konat, budeš konat,
ty náš povedeš, vždyť jsi jediným synem velikého krále.

C

Ami

D

Emi

2. Pán z Ach-nam-breac, o ho, bude zabit, o ho,
tvojí rukou, o ho, pohřbete jej do údolí.

R:

3. Alasdaire, o ho, synu Collúv, o ho,
zvedni hlavu, o ho, země čeká na tvá slova.

R:

4. Nepřátelé, o ho, ve svém strachu, o ho,
budou prchat, o ho, překvapíš je za svítání.

R:

5. Zdálo se mi, o ho, že jsem viděl, o ho,
dneska ráno, o ho, v rozvalinách celé město.

R:

1. Když zapadlo slunce a vkradla se noc
a v šedivých mracích se ztrácel den,
a když síly zla ve tmě převzaly moc,
tu Alison Gross vyšla z hradu ven.

2. Tiše se vplížila na můj dvůr
a jak oknem mým na mě pohlédla,
tak jen kývla prstem a já musel jít
a do komnat svých si mě odvedla.

R: Alison Gross a černý hrad,
ze zlověstných skal jeho hradby ční,
Alison Gross, nejodpornější
ze všech čarodějnic v zemi severní

3. Složila mou hlavu na svůj klín
a sladkého vína mi dala pít.
"Já můžu ti slávu i bohatství dát,
jen kdybys mě chtěl za milenku mít."

4. "Mlč a zmiz babo odporná,
slepý jak krtek bych musel být!
To radši bych na špalek hlavu chtěl dát
než Alison Gross za milenku mít."

R:

5. Přinesla plášt' celý z hedvábí,
zlatem a stříbrem se celý skvěl.
"Kdybys jen chtěl se mým milencem stát
tak dostal bys vše, co bys jenom chtěl."

6. Pak přinesla nádherný zlatý džbán,
bílými perlami zářící:
"Kdybys jen chtěl se mým milencem stát,
těch darů bys měl plnou truhlici."

7. "Stůj a mlč babo odporná,
slepý jak krtek bych musel být!"
To radši bych na špalek hlavu chtěl dát
než milencem tvým na chvíli se stát."

R:

8. Tu k ohyzným rtům zvedla černý roh
a natřikrát na ten roh troubila
a s každým tím tónem mě ubylo sil,
až všechnu mou sílu mi sebrala.

9. Pak Alison Gross vzala čarovnou hůl
a nad mojí hlavou s ní kroužila
a podivná slova si zamumlala
a v slizkého hada mě zaklela.

R:

10. Tak uplynul rok a uplynul den
a předvečer svátku Všech svatých byl
a tehdy na místě, kde žil jsem jak had
se zjevila královna lesních víl.

11. Dotkla se mě třikrát rukou svou
a její hlas kletbu rozrazil
a tak mi zas vrátila podobu mou,
že už jsem se dál v prachu neplazil.

R:

(vokál)

Cmi **Gmi Eb** **Cmi** **Bb** **Cmi**
1. Jak touží duše má výš stoupat k oblakům,
 Gmi Cmi **Gmi Cmi** **Gmi** **Cmi**
až tam, kde přebýváš, kde máš, Pane, svůj dům.

Cmi
R: Jako pták, jenž křídly zamává,
 Gmi **Cmi**
jako pták, jenž křídly zamává,
 Bb Eb **Bb Eb** **Bb** **Cmi**
chci výš, chci výš, chci k Tobě blíž,
 Gmi Cmi
snad hlas můj uslyšíš,
 Gmi Cmi **Gmi Cmi** **Gmi** **Cmi**
chci výš, chci stoupat k Tobě blíž.

2. Když tíha lidských vin má křídla spoutává,
Tvá láska nezměrná mi vzhůru pomáhá.

R:

Colcannon

1. Well did you ever make colcannon
made with lovely pickled cream
with the greens and scallions mingled
like the picture in the dream?

2. Did you ever make a hole on top
to hold the meltin' flake
of the creamy-flavoured butter
that our mother used to make?

R: Oh you did so you did
so did he and so did I
and the more I think about it sure
the nearer I'm to cry
oh weren't them the happy days
when troubles we knew not
and our mothers made colcannon
in the little skillet pot.

3. Well did you ever take potato cake
and boxty to the school
tucked underneath your oxter
with your books your slate and rule?

4. And when teacher wasn't lookin'
sure a great big bite you'd take
of the creamy-flavoured soft
and meltin' sweet potato cake.

R:

5. Well did you ever go a-courtin' boys
when the evenin' sun went down
and the moon began apeekin'
from behind the Hill o' down.

6. Did you wandered down the boreen
where the clarachen was seen
and you whispered lovin' praises
to your own dear sweet colleen.

R:

Come By The Hills

1. Oh come by the hills to the land where fancy is free
stand where the peat meets the sky and the lochs meets the sea
where the rivers run clear and the bracken is gold in the sun
and the cares of tomorrow can wait till this day is done.
2. Oh come by the hills to the land where life is a song
sing where the birds fill the air with their joy all day long
where the trees blow in time and caressing wind is in June
and the cares of tomorrow can wait till this day is done.
3. Oh come by the hills to the land where legend remains
where stories of old fill the heart, soon they yet come again
when our past it is lost but our future is still to be one
and the cares of tomorrow can wait till this day is done.

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřčivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
dábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit dábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

D
1. Už zima vládu svou
G A
létu dává do rukou
D A
a ptačí písně slyším ve větvích.
D
I když ze všech stromů zní,
G A
mně teď žádná netěší,
D G A
vždyť má láska je tolik vzdálená.

A D
R: Čeká na mně, mám ji rád,
G A
v nocích nedává mi spát,
D G A
čím je dál, tím víc mi schází láska má.

2. Jenom vítr na kopcích
mi nosí její dívčí smích
jehličí vůni jejích vlasů má.

R:

3. Podzim léto dohoní
a já se vrátím zpátky k ní,
až se listí ve větvích zabarví.
Z dálky na ní zamávám,
vždyť největší radost mám,
když se její krásné oči rozzáří.

R:

- Emi** **Hmi** **Emi** **Hmi**
1. Kdo se v horách ukrýváš, dej se k nám, dej se k nám,
Emi **Hmi** **Emi**
kdo se v horách ukrýváš, dej se k nám.
G
Projdem zemí křížem kráží,
D
v údolích držíme stráž,
Emi **Emi** **Emi** **Hmi**
ty, kdo na pravdu se ptáš, dej se k nám, dej se k nám.
Emi **Hmi** **Emi**
Kdo se v horách ukrýváš, dej se k nám.
2. MacDonald je mocný klan, dej se k nám, dej se k nám,
MacDonald je mocný klan, dej se k nám.
Před Anglií Skotsko braň,
přece víš jak držet zbraň,
strážcem svobody se staň, dej se k nám, dej se k nám.
Zrádci budou platit daň, dej se k nám.
3. Kam se ukryl Sunderland, dej se k nám, dej se k nám,
Kam se ukryl Sunderland, dej se k nám.
Z vojska, které postavil,
jenom hlouček mužů zbyl,
zmizel jak se objevil, dej se k nám, dej se k nám.
Úhoř do písku se skryl, dej se k nám.
4. Mladý Jakub už je král, dej se k nám, dej se k nám,
mladý Jakub už je král, dej se k nám.
Nepřátele k moři hnál,
dobrou bitvu bojoval,
kdo jsi při něm pevně stál, dej se k nám, dej se k nám.
Ale šelmy slídí dál, dej se k nám.

Dmi

1A: Zprávu když zaslechl Donald MacGillavry,

C

se svými muži hned vystoupil na hory,

Dmi

to zmijí hnízdo on pořádně vyčistí,

C

Dmi

C

kdo měl být lovcem, teď stává se kořistí.

Dmi

2B. Do bitvy míří Donald MacGillavry,

C

do bitvy míří Donald MacGillavry,

Dmi

přes kopce táhne, tvrdý a zběsilý,

B^b

C

Dmi

C

je mírnější ďábel než Donald MacGillavry.

Dmi

F

3A: Sychravým večerem ohně se rozhoří,

G

Ami

anglické oddíly v údolí táboří,

Dmi

F

Donald MacGillavry na kopcích vyčkává,

B^b

C

Dmi

C

ten, kdo kraj zná, jenom ten bitvu vyhrává.

4B. Čeká jak liška, Donald MacGillavry,

čeká jak liška, Donald MacGillavry,

měří a váží, když pohlíží přes hory,

at' žije král a náš Donald MacGillavry!

5B. Donald jde bojovat s lotry a ničemy,

Donald jde bojovat se svými zbraněmi,

za krále Jakuba, za Skotsko bojuje,

kdo zbraň s ním zkříží, at' hříchů svých lituje!

6B. Je jako krejčí, Donald MacGillavry,

je jako krejčí, Donald MacGillavry,

bodá a píchá do nepřátel na poli,

spas se, kdo můžeš, jde Donald MacGillavry!

7B. Donald je velitel, zbabělce nemá rád,

Donald je přítel a Donald je kamarád,

s chudými kráčí, za žebráky bojuje,

zrádci, jen vraťte se zpátky do Anglie!

8B. Je jako švec, náš Donald MacGillavry,

je jako švec, náš Donald MacGillavry,

bije i krájí, vrtá a přišívá,

děs kolem šíří a vítězství dobývá.

Down By The Sally Gardens

- C G F C Ami G C
1. Down by the Sally Gardens my love and I did meet
G F C Ami G C
she passed the Sally Gardens with little snow-white feet
Ami G Ami G F G C
she bid me take love easy as the leaves grow on the tree
G G C Ami G C
but I being young and foolish with her would not agree.
2. In the field by the river my love and I did stand
and on my leaning shoulder she laid her snow-white hand
she bid me take life easy as the grass grows on the weirs
but I was young and foolish and now I'm full of tears.

Duše mé lásky

Asonance

1. "Vítej domů, lásko má," chlapec vítá dívku svou,
"kolik dní a nocí čekal jsem tu sám,
jak jsi v tváři pobledlá a jak chladné ruce máš,
už mi víckrát nesmíš nikam odejít."

R: "Musím jít, můj nejdražší, odkud se nikdo nevrací,
dnes ráno čeká nás jen loučení,
až kohout noc zaplaší, už tě víckrát nespátřím,
kéž ta dnešní noc nekončí svítáním!"

2. "Ach, kohoutku můj milý, můj kohoutku rozmilý,
já tě prosím, ještě úsvit nevolej,
zůstaň dlouho, dlouho spát, nezačínej kokrhat,
ať se úsvit na tvých křídlech nevzbudí."

R: Kohoutek však nechtěl spát, začal časně kokrhat
a svým hlasem zval svítání,
"ach, má lásko nejdražší, už nás čeká loučení,
brzy temná noc se v úsvit promění."

3. "Kam chceš jít v tak pozdní čas," chlapec dívku přemlouvá,
"vždyť je temná noc a ty nemáš kde spát,
kde máš jinde lůžko své, svoje šaty hedvábné,
kdo jiný než já tvůj spánek ohlídá?"

R: "Lůžko mé je chladná zem, temný hrob a rakev v něm
a v ní, lásko má, musím spát,
místo šatů hedvábných černý rubáš oblékám,
brouky jen a červy za družičky mám."

G Hmi C Hmi
1. Ze džbánu víno naléváš
D G C D
a bez šatů jsi nejkrásnější,
G Hmi C Hmi
já musím jít, však přísahám,
G Emi Ami D
že zůstáváš mou nejmilejší.

G
R: Hlas války vítr přináší
D G Ami D
a blíž a blíž je řinkot zbraní,
G Emi Ami D
já nemám strach když odcházím,
G Emi Ami D
to láska tvá mně stále chrání.

2. Ryk píšťal, dud a bubnů zní
a těžká jízda v šik se řadí,
když na zteč jdem, já nejsem sám,
tvá něžná dlaň mě stále hladí.

R:

3. Má vlastní krev teď skrání zem,
tak málo náhle zbývá času,
jak ve snách cítím vůni tvou,
co dýchal jsem ze tvých vlasů.

R:

+ to láska mně stále chrání.

1A. Svou krásnou píšťalu ti dám,
hraje devět tónů na devět stran,
když půjdeš se mnou, lásko má
a když mě budeš chtít.

1B. Jen nech si tu píšťaličku sám,
hraj devět tónů na devět stran,
já nejdu s tebou, lásko má,
já nechci s tebou jít.

2A. Já dám ti stuhy to vlasů,
mají devět barev pro krásu,
když půjdeš se mnou, lásko má,
a když mě budeš chtít.

2B. Já nechci stuhy do vlasů,
mají devět barev pro krásu,
a nejdu s tebou, lásko má,
já nechci s tebou jít.

3A. Dám krásné šaty z hedvábí,
které devět krajek ozdobí,
když půjdeš se mnou, lásko má
a když mě budeš chtít.

3B. Já nechci šaty z hedvábí,
které devět krajek ozdobí,
a nejdu s tebou, lásko má,
já nechci s tebou jít.

4A. Chceš devět černých perel mít
a na svatbu se vystrojít?
To všechno dám ti, lásko má,
jen když mě budeš chtít.

4B. Já černé perly nechci mít,
a na svatbu se vystrojít,
a nejdu s tebou, lásko má,
já nechci s tebou jít.

4A. Já truhlu plnou zlata mám,
tu do vínku ti celou dám,
když půjdeš se mnou, lásko má,
a když mě budeš chtít.

4B. Tvá slova příjemně mi zní,

tak připrav kočár svatební,
já půjdu s tebou, lásko má,
až kam jen budeš chtít.

4A. Tak ušli spolu devět mil,
když nohu v kopyto proměnil
a bledá dívka naříká,
už nechci s tebou jít.

4B. Má milá, už tě nepustím,
zpět duši tvou ti nevrátím,
za trochu zlata, lásko má,
teď navždy budeš má.

5. A jak tmou klopytali dál,
vítr její smutnou píseň vál.

Gmi **Dmi**
Co dělat mám, já nešťastná

Bb **C**
ach co jen dělat mám?

Gmi **Dmi**
Co dělat mám, já nešťastná

C **Dmi**
ach co jen dělat mám?

Fiddler's Green

1. As I walked by the dockside one morning so fair
to view the still waters and take the salt air
I heard an old fisherman singing this song
"won't you take me away boys my time is not long."

R: Wrap me up in my oilskins and jumpers
no more on the docks I'll be seen
just tell me old shipmates I'm taking a trip mates
and I'll see you some day in Fiddler's Green.

2. Oh Fiddler's Green is a place I've heard tell
where fishermen go if they don't go to hell
where the weather is fair and the dolphins do play
and the cold coast of Greenland is far far away.

R:

3. Where the sky's always blue and there's never a gale
where the fish jump on board with a swish of their tails
where you lie at your leisure there's nothing to do
and the skipper's below making tea for the crew.

R:

4. When you get back in dock and the long trip is through
there's pubs and there's clubs and there's lassies there too
where the girls are all pretty and the beer is all free
and there's bottles of rum hanging on every tree.

R:

5. Now I don't want a harp nor a halo not me
just give me a breeze and the swift rolling sea
and I'll play me old squeeze-box as we sail along
with the wind in the rigging to sing me this song.

R:

Galvestonská záplava

Asonance

- Dmi** **Gmi** **Dmi** **Gmi**
1. Byl temný podzimní večer a mraky zhasily den,
Dmi **Gmi** **Bb** **Dmi**
když na město padl těžký déšť a bušil do oken,
Gmi **Dmi** **Gmi**
byl večer sedmého září, když se od moře vítr zdvih'
Dmi **Gmi** **Bb** **Dmi**
a oči spících otevřel, strach a hrůza byla v nich.
- Dmi** **F** **Dmi**
R: Bouře nesla zkázu dál, bouře nesla zkázu dál to ráno,
Bb **Dmi**
bouře nesla zkázu dál a s ní se vítr na město hnál.
2. To ráno se loučili muži jen s obavou od svých žen
s nadějí, že snad se vrátí zpět, ta však marná byla jen,
to ráno, když líbali ženy, ještě skrývala bouře svou moc,
když naposled děti své objali pod nebem černým jak noc.
- R:
3. Bylo ráno osmého září, když bouře začala řvát
a bezmocní lidé ve svých ulicích o svůj život začli se rvát,
ale bouře už drtila město a střechy domů byly pryč
a příliv hnál moře stále blíž, vítr šlehal vlny jak bič.
- R:
4. Byl večer osmého září, když se z bouře stal divoký rváč,
bylo slyšet jen výkřiky zoufalství, hukot vln a dětskej pláč,
tenkrát jsem viděl zeď u Galvestonu, jak chce držet moře zpět,
ale mocný příliv a nápor vln jako hračku ji před sebou smet'.
- R:
5. Já viděl bezmocné muže, jak s mořem chtěli se rvát,
avšak jediná vlna s krutým posměchem smetla ty, co se nechtěli
vzdát,
já slyšel ženy a starce, dřív než ve vlnách utonou,
jak prosí Boha ještě o pomoc, ten však odvrátil tvář svou.
- R:
6. Kolem půlnoci hučící příliv sahal do výšky dvaceti stop
a bezmocní lidé v temných ulicích našli pod ním svůj mokrý
hrob
a smrt, starý krutý mistr, když pak moře přestalo řvát,
přišla se městem procházet a na své dílo začla se smát.
- R:

7. Když pak vítr ztich' příští ráno a moře kleslo na svůj břeh,
všichni živí vzhlédli k nebesům s díky Bohu na svých rtech,
můžeš povídat o tom svým bratrům a přátelům vyprávět,
však ten příběh o hrůze v Galvestonu nikdy nelze vypovědět.

R:

Gentle Annie

C
1. Fair lovely Annie
F **C**
your gentle ways so want me
G
you bring peace and joy and laughter everywhere
C **F**
where you go the sunshine follows
G **C**
you're a breath of spring in winter
Dmi **G** **C**
and my heart and soul are always in your care.

Ami **F** **G** **C**
R: Gentle Annie gentle Annie
Dmi **G** **C**
my heart and soul are always in your care.

2. When you touch me with your fingers
my cares and worries vanish
like the morning dew before the rising sun
when you rise tell me you love me
and my soul is filled with wonder
and my love for you will live when life is done.

R: Gentle Annie gentle Annie
my love for you will live when life is done.

3. You're flower among the flowers
you're bird's song in the morning
you're the laughter of the children as they play
you're my hope my joy and wisdom
you're my reason just for being
you're my treasure you're my very night and day.

R: Gentle Annie gentle Annie
you're my treasure you're my very night and day.

D
4. When the mountains all come tumbling
G **D**
and the earth stop its turning
A
when the winds don't blow and stars refuse to shine
D **G**
when the moon has left the heavens
A **D**
and the seven seas are empty
Emi **A** **D**
I will still have gentle Annie on my mind.

Hmi G A D

R: Gentle Annie gentle Annie

Emi A D(G D)

[: I will still have gentle Annie on my mind. :]

1. Žil jeden sedlák blízko řeky Tweed,
harfa má tak něžně zní,
a měl dvě dcery, hezčí nemoh' mít,
fa la la ...
2. Jednou ta starší říká sestře své,
harfa má tak něžně zní,
"pomoz mi v řece vyprat šaty mé,"
fa la la ...
3. Ta mladší vyšla jako krásný květ,
harfa má tak něžně zní,
a za ní starší, ve svém srdci jed,
fa la la ...
4. U břehu řeky starší skočila,
harfa má tak něžně zní,
do proudu svoji sestru shodila,
fa la la ...
5. Mladší své bílé ruce vztyčila,
harfa má tak něžně zní,
"ach, sestro, pomoz, prosím," křičela,
fa la la ...
6. "Když já tě nechám v řece utopit,"
harfa má tak něžně zní,
"tvůj milý bude se mnou svatbu mít,"
fa la la ...
7. Dva pastýři na břehu seděli,
harfa má tak něžně zní,
a mrtvou dívku připlout viděli,
fa la la ...
8. Oni bílou kost jí z těla vyndali,
harfa má tak něžně zní,
a krásnou harfu z ní vyráběli,
fa la la ...
9. Pak z jejích vlasů snopce svázali,
harfa má tak něžně zní,
a harfě zlaté struny přidali,
fa la la ...
10. Na svatbu sestry přišli harfu dát,
harfa má tak něžně zní,

a harfa smutnou píseň začla hrát,
fa la la ...

11. Když první struna harfy zazněla,
harfa má tak něžně zní,
nevěsta zbledla, v tanci ustala,
fa la la ...
12. Když druhá struna harfy zazněla,
harfa má tak něžně zní,
o hrozném skutku sestry zpívala,
fa la la ...
13. Když třetí struna harfy zazněla,
harfa má tak něžně zní,
nevěsta mrtvá k zemi padala,
fa la la ...

- 1A. Lord Hame to ráno z hradu jel
 nalovit zvěř a pasti klást,
 když Huga Graema uviděl
 z biskupské stáje koně krást.
- 2A. Tak vedli Graema ranní tmou,
 on městem Stirling v poutech šel
 a za ním z davu sílil křik:
 pan Hugo Graeme by zemřít měl!
- 3B. Tak vedli jej před soudní dvůr
 ze šlechticů a lordů jen
 a v jejich řadách pokřik zněl:
 pan Graeme by měl být oběšen!
- 4A. Tu paní v černém hovoří
 a všechny přehluší ten hlas:
 Můj pane, tisíc liber dám,
 ať Hugo Graeme je volný zas!
- 5B. Vy mlčte, paní z Cairnsmore,
 já nenechám ho nikdy jít!
 I kdybych dostal pětkrát víc,
 pan Graeme dnes musí mrtev být.
- 6A. Tu mluví paní z Drumlanford:
 Snad tomu trestu zabráním,
 sto hřebců ze svých stájí dám,
 když jeho život zachrání.
- 7B. Vy mlčte paní z Drumlanford,
 věc mojí cti to musí být!
 Když Huga Graema v poutech mám,
 tak živý nesmí odejít.
- 8A. Tu Hugo zvedl pohled svůj,
 na chvíli zpět se podíval,
 tam jeho starý otec stál
 a hořce plakal, naříkal.
- 9A. Už nenaříkej, otče můj,
 teď musíš pláč a slzy skrýt,

i když mi vezmou život můj,
mé nebe nemůžou mi vzít.

- 10B. At' bratr Jan si meč jde vzít
zlatavým ostřím zářící
a at' se ráno podívá,
jak stojím pod šibenicí.
- 11A. At' bratr Jakub vezme štít,
měděným kovem zdobený
a at' se přijde podívat,
jak visím tu oběšený.
- 12B. V zelených kopcích u Glenmore,
tam pozdravte Maggie, ženu mou,
to pro ni ztrácím život svůj,
to ona je tou příčinou.
- 13A. A biskup Aldridge dobře ví,
proč přijel jsem mu koně vzít,
za to že sváděl ženu mou
teď musím hlavou zaplatit.

- D
1. Už trouby zní, už trouby zní,
G A
ryk lovců nese se v dál,
G A D
vždyť Henry, náš král, na lov se vydal,
G A D
by zvěřinu bohatou sklál.
- 2.=1.
3. Tak vzhůru jen, už svítá den
a štěkot psů nese se tmou,
tak vstaň od vína, vždyť lov začíná
a král volá družinu svou.
4. A už koní cval se rozléhá v dál
a v údolích ozvěnou zní,
tak k nám jen se dej a s námi zpívej
haj-hej-lady-dady-dej-lady-dady-dý.
5. Na stopu svou už smečky jdou
a v houštinu vyráží vpřed
a družiny křik a bujarý ryk
se po lesích královských zved'.
- 6.=1.

- C** **Ami** **Emi**
1. Půjdem krásnou vysočinou, moje milá,
C **Ami** **F**
půjdem krásnou vysočinou až k nám,
G **C** **Ami** **Emi**
půjdem krásnou vysočinou, moje milá,
F **G** **C**
v jejích kopcích já domov svůj mám.
2. Proč se ve tvých krásných očích slzy třpytí,
proč jsi smutná, že svůj kraj opouštíš,
tam, kam půjdem, přeci stejné slunce svítí,
tam mou krásnou zem uvidíš.
- 3.=1.
4. Na loukách, kde v mokré trávě rosa zvoní,
v údolích, kde z pramenů můžeš pít,
v kráse kopců, z kterých divoký vřes voní,
tam, lásko má, chci s tebou žít.
- 5.=1.
6. Zazní zpěv a zazní radost vysočinou,
na všech kopcích budou tančit a hrát,
půjdem krásnou vysočinou, moje milá,
chceš-li nevěstou mojí se stát.
- 7.=1.

(vokál)

- Emi D Emi D**
1. Studeným ránem táhne oddíl vojáků,
Emi D Emi
studeným kalným ránem mladí chlapci jdou,
Emi D Emi D
na jejich tvářích vidíš zklamání a strach,
Emi D C Hmi
kapitán v čele píská píseň veselou.
2. Jestli jsi jednou dostal do rukou zlatý meč,
prodal jsi navždy život svůj i volnost svou,
nebudeš půdu orat, nebudeš ječmen sít,
nemůžeš svoji milou zítra k tanci vzít.
- Emi Ami Emi Ami Emi D C Hmi**
*: Matčin pláč doznívá,
Emi Ami Emi Ami Emi D C Hmi
zůstáváš s tím pláčem sám.
3. Odcházíš zabíjet a zemřít bůhví kam
kde kalný Dunaj v rovinách se rozlévá.
Jen temný rachot bubnů do kroku zaznívá
jakoby říkal: vojáku, ty zemřít máš!
4. Vybledlý prapor zvedni, rozviň ho nad hlavou
Pozvedni svoji zbraň na cestě za slávou.
Zapomeň na svou lásku, zapomeň že jsi žil,
po tobě chce tvůj král jen abys zvítězil.
- *: Na bitevní pláň dopadá stín
Nespatříš už svítání.

1. Ve městě každý snad tu dívku znal,
hřbitovní zdi slunce prosvítá,
kovářův syn si ji namlouval,
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
2. Šest dlouhých let si dívku namlouval,
hřbitovní zdi slunce prosvítá,
až sedmý rok Bůh jim dítě dal,
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
3. V ten den, kdy dítě uvidělo svět,
hřbitovní zdi slunce prosvítá,
tu matka v domě ho skryla hned,
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
4. Čekala do tmy, než se skončí den,
hřbitovní zdi slunce prosvítá,
a tajně vyšla s dětátkem ven,
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
5. Svůj ostrý nůž ze šátku vytáhla,
hřbitovní zdi slunce prosvítá,
nevinné srdce mu probodla,
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
6. Pak ze svých rukou krev si omyla,
hřbitovní zdi slunce prosvítá,
a v temném lese hrob vykopala,
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
7. Svým černým šátkem dítě svázala,
hřbitovní zdi slunce prosvítá,
v hrobě chladném hlínou přikryla,
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
8. Když kolem chrámu šla na druhý den,
hřbitovní zdi slunce prosvítá,
překrásné dítě spatřila v něm,
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
9. "Dětátko krásné, kéž bych tě měla,"
hřbitovní zdi slunce prosvítá,
"do hedvábí bych tě oblékla,"
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
10. "Ach, matko má, vždyť jsem bylo tvé,"
hřbitovní zdi slunce prosvítá,

"však nedalas' mi moc lásky své,"
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.

11. "Jen chladná hlína je kolébkou mou,"
hřbitovní zdí slunce prosvítá,
"a nad sebou mám trávu zelenou,"
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
12. "Má matko krutá, pro svůj hrozný čin,"
hřbitovní zdí slunce prosvítá,
"poneseš trest ze svých těžkých vin,"
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
13. Nešťastná dívko, jestli vůbec víš,
hřbitovní zdí slunce prosvítá,
do zahrad ráje nikdy nevstoupíš,
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
14. Za bránou pekel věčný oheň plá,
hřbitovní zdí slunce prosvítá,
tam věčně hořet má duše tvá,
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.

- D G D**
1. Za řekou Ythan kdysi farmář žil
Emi D
to bylo v panství Fyvie,
Emi D Emi Hmi
ten farmář krásnou dceru měl,
Emi Hmi Emi
říkal jí krásná Annie.
2. Lord z Fyvie svého trubače měl,
a to byl Andrew Lammie,
ten mladý trubač celý dlouhý čas
myslel na krásnou Annie.
3. Tu její matka jednou povídá:
Pohlédni z okna, má Annie,
snad nešel světem krásnější muž,
než panský trubač Lammie.
4. Večer když dávno ostatní šli spát,
nemohla spát krásná Annie,
to jí láska začla v jejím srdci hřát,
v myšlenkách Andrew Lammie.
5. Kéž láska má přijde na můj práh,
kéž v objetí mě svírá,
celý život svůj za ni toužím dát,
když svět mi ji odpírá.
6. Jen krátký čas však mohla láska kvést,
jako květ polních máků,
Andrew byl s Annie každíčkou noc,
odcházel s hlasy ptáků.
7. Však otec její, ten ho neměl rád,
a sestry závistivé
šly svému bratru žalovat,
spřádaly plány lstivé.
8. Její krutý bratr, když to uslyšel,
k ní do komůrky vrazil
a ranou zlou a ukrutnou
svou sestru k zemi srazil.
9. Ach matko má, lůžko přichystej,
naposled pro svou Annie,
vzkažte mé lásce že umírám,
ať přijde Andrew Lammie.
10. Ach matko má, dej mi ruku svou,
a obrat' tvář mou k Fyvie,

at' oči mé ještě pohlédnou,
kde čeká Andrew Lammie.

Leezie Lindsay

1. Will ye gang to the Hielands Leezie Lindsay
will ye gang to the Hielands wi' me
will ye gang to the Hielands Leezie Lindsay
my bride and my darling to be?
2. To gang to the Hielands wi' you sir
I dinna ken how that may be
for I ken na' the land that ye live in
nor ken I the lad I'm gaun wi'.
- 3.=1.
4. O Leezie lass ye maun ken little
if sae be that ye dinna ken me
my name is Lord Ronald MacDonald
a chieftain o' high degree.
- 5.=1.
6. She has kilted her coats o' green satin
she has kilted them up to he knee
and she aff wi' Lord Ronald MacDonald
his bride and his darling to be.
- 7.=1.

- Dmi** **Gmi**
1. "Lásko má, proč nic neříkáš,
Dmi **C** **Ami**
 proč vidím stín v očích tvých,
Dmi **Gmi**
 což nevítá tě tvůj rodný dům,
Dmi **C** **Ami** **Dmi**
 což nejsi rád se mnou sám?
F **B^b(Gmi)** **F**
 Snad tisíckrát líbal jsi mou tvář,
Dmi **C** **Ami**
 teď chtěla bych ženou tvou se stát."
Dmi **Gmi**
 "Ach, milá má, jak bych si to přál,
Dmi **C** **Ami** **Dmi** **Gmi** **Dmi** **C** **A⁷** **Dmi**
 však věř mi, já nesmím zůstat."
2. "Já zabil jsem lorda Johnstona,
 snad zločin ten Bůh mi odpustí,
 však nenávist mou i důvod znáš,
 on vrahem byl otce mého.
 Já nad hrobem otce přísahal,
 že zákeřnou vraždu potrestám,
 dnes přišel den, kdy mi osud přál,
 však věř mi, dál musím jít sám."
3. "Teď čeká mě jenom hořký trest
 za zločin, jenž sám jsem vykonal,
 teď opustit musím otcův dům
 a na moře vyplout sám.
 Bud' sbohem všechno, co jsem znal
 a co nejvíc na světě mám rád,
 bud' sbohem, sladká láska jediná,
 věř mi, nesmím s tebou zůstat."
4. "Zde prsten můj s mojí pečetí,
 ten z věcí mých byl mi nejdražší,
 ten opatruj na památku mou,
 už víc tě nespatriím.
 Ty jistě jednou pak se vdáš
 a to už já nemohu ti dát,
 však největší lásku bych ti přál,
 věř mi, nesmím s tebou zůstat."
5. Když chladný vítr se z moře zved'
 a plachtoví lodi napíнал,
 lord Maxwell svůj přístav opouštěl
 a naposled zpět se díval.
 Tam v dálce spatřil svůj rodný hrad
 s tou vesničkou, kterou z dětství znával,

ted' krvavý závoj všechno smyl,
lord Maxwell s ním navždy zůstal sám ...

Lord Willoughby

Asonance

(v originále v b moll, s kapodastrem v 1. pozici)

1. **Ami** **G C** **F** **E**
Byl patnáctý den léta a horký vítr vál,
Ami **G** **C** **F** **E**
když u Flander Lord Willoughby s anglickým vojskem stál,
F **C** **C** **F** **G**
od ostří mečů blyštivých se slunce odráží,
C **Ami** **F** **E** **Ami**
když do rozhodné bitvy jeho vojsko vyráží.
2. Nejlepší muži Anglie za královnu jdou se bít,
však nejchrabřejší z chrabrých je sám Lord Willoughby,
Čtyřicet tisíc mužů sem španělský král vzal,
by potupnou porážku Anglii přichystal.
3. Už sedm hodin dlouhých řev bitvy burácí
a síly našich mužů se zvolna vytrácí,
vojáci už i z louží začali vodu pít,
když v tom strašlivém horku jinou nemohli mít.
4. Zní svistot ostrých šípů i koule létají
a angličtí vojáci po stovkách padají
a o jejich porážce už není pochyby,
když do útoku troubí statečný Willoughby.
5. Do znavených vojáků on novou sílu vlil,
na španělské oddíly tak tvrdě udeřil,
že španělská armáda útoku podléhá
a vítězné volání se vůkol rozléhá.
6. Tak slyšte všichni věrní, když Bůh nám pomáhá,
i s přesilou nepřátel Anglie vyhrává,
tak jako tam u Flander za španělské palby,
kde zvítězit dokázal slavný Lord Willoughby.

Má drahá matko

Asonance

(v originále v F dur, s kapodastrem ve 3. pozici)

1. Ach matko má, já mám trápení
on mě opouští, on mi odchází
a já se zdráhám ho prosit: zůstaň
i když má láska ho provází.
2. Ach matko má, já ho postrádám,
dovol mi s ním jít, dej nám požehnání,
dej nám své stádo svých krásných ovcí,
dej nám své stádo ze zelených strání.
3. Ach dítě mé, já tě nechci dát,
víc než lásku tvou on chce mít mé jmění,
nedám ti stádo svých krásných ovcí,
ten irský vandrák ten pro tebe není.
4. Když dám ti stádo svých krásných ovcí,
tak už mi zbývá jen žebrať na zápraží.
a jestli má tě tak rád jak říkáš,
ať hledá práci, ať se trochu snaží.
5. Ach milý můj, prosím neodcházej
za bohatstvím, které štěstím není.
a nechtěj dívku jen kvůli stádům
jen velká láska celý život změní.

Mě si málo můj milý všímá

Asonance

(v originále v Cis dur, s kapodastrem v 1. pozici)

C
R: Mě si málo můj milý všímá,
G
mě si málo můj milý všímá,
C
mě si málo můj milý všímá
F
a že se trápím ho nezajímá.

C
1. Tolik chlapců pod okny vídám,
Dmi
chlapci švarní k tanci mě shání,
C **F**
mě se však líbí ten co se zdráhá,
C **F**
s ním toužím tančit až do svítání.

R:

2. Kde se toulá, vždyt' mi tak schází,
už se stmívá, slunce se sklání,
trávou se brouzdám, jahody sbírám,
a myslím stále na milování.

R:

3. Spěchej lásko, mně už se stýská,
čekám stále pod naší strání,
když ke mně přijdeš, jablíčko dám ti,
vyplním já ti každické přání.

R: (2x)

Mladý Walter

Asonance

- Dmi C Dmi C Dmi**
1. Když nádvořím chladný vítr vál a sténal na hradbách,
C Dmi C Dmi
král stejně tak, jako každý rok, na svůj dvůr hosty zval,
F C Dmi Ami
královna s lordy na hradbách své hosty vyhlíží,
Dmi C Dmi C Dmi
když údolím hrabě Walter Stuart s družinou přijíždí.
2. Před ním šest jezdců komořích a šest jezdců za ním,
plášť jeho, zlatem zářící, ho před větrem chrání,
jeho kůň zlatou hřívou má i postroj na bocích,
s ním letí, rychlejší než vítr, v podkovách stříbrných.
3. Tu jeden prohnáný lord vstal a ke královně praví:
"Řekněte, paní, z jezdců těch kdo nejhezčí má tvář?"
"Já viděla jsem rytíře i lordy slavných jmen,
však hrabě Stuart je nejkrásnější z mužů, co shlédla jsem."
4. Vtom vykřikl žárlivý král a hněv mu z tváře planul:
"I kdyby stokrát hezčí byl, však pozná, kdo je král!
Já nejsem hrabě či rytíř jen, leč král, co vládne všem,
a přede mnou skloní hlavu každý přes celou skotskou zem!"
5. Nic vysvětlení královny hněv králův neutiší,
a pro těch pár slov z jejich úst teď Stuart zemřít musí,
už spoutali ho na nohou, jak králův příkaz byl,
a do temné ho vrhli věže, by se na smrt připravil.
6. "Já městem Sterling jezdíval, když zvonů hlas jím zněl,
však nikdy tím městem nejel jsem, bych na nohou pouta měl,
já městem Sterling jezdil jsem už dvacet dlouhých let,
však nikdy tím městem nejel jsem, bych nevrátil se zpět."
7. Ten večer na popravčím vrchu Sir Walter Stuart stál,
přivedli k němu jeho koně a strakatého psa,
pak spatřil ještě ženu svou, i synka, který spal,
než kat tam na popravčím vrchu rozsudek vykonal.

(vokál)

1. At' Bůh ti žehná, králi náš,
když své rytíře svoláváš,
když se do války vydáváš
proti francouzským žoldákům.

R: Deo gratias, Deo gratias,
Anglia, re Dei pro victoria.

2. At' Bůh naši zem ochrání,
at' skončí dlouhé strádání,
dej lidu své požehnání,
Anglie at' dál rozkvétá.

R:

3.=1.

R:

Můžem jít, milá

Asonance

1. Krásný léto přichází, vlahým nocím den se vzdává,
vítř v listí stromů spí, v tichých ránech slunce vstává.

R: Můžem jít, milá, jít, ukrytou cestou v horách,
k tajemstvím toulavým už nás modrá dálka volá.

*: Můžem jít, milá, jít.

2. Tam, kde vítr trávu hladí, v modrých dálkách ptačích letů,
dám ti, milá, do tvých vlasů všechny barvy lučních květů.

R:

*:

3. Když se ráno probouzíš, rosa z vlasů tvých se třpytí,
ranní slunce vyšívá na nich krajky zlatou nití.

R:

R:

*:

Na rozkaz krále

Asonance

1. Mám se bít na rozkaz krále, život svůj mám za něj dát
a žít v nejistotě stálé, v řadách vojska pevně stát,
v řadách anglické armády mám si na vojáka hrát,
v téhle nesmyslné válce jedním z hrdinů se stát.
2. Skotské kopce jsou mou láskou, mým jediným královstvím,
proč ti musím sbohem dávat, proč to všechno opouštím,
mám-li bojovat za lásku, za své děti a svůj dům,
pak i život svůj dám v sázku, ne však za anglický trůn.
3. Z dálky rachot bubnů sílí, naše loučení je blíž,
i když říkám, že se vrátím, nevrátím se, ty to víš,
v poli stojí řada křížů, i ten svůj tam vidím stát,
ze tvých očí slzy stírám, neplač, lásko, mám tě rád.
- 4.=1.

1. Krásná dívka v zahradě stála,
 Ami **D** **Ami**
 D **Ami**
když námořník cestou kolem šel,
 C **G**
chtěla bys, dívko, ženou mou se stát,
 Hmi **Ami**
tak volal na ni, když ji uviděl.
2. Ach, vzácný pane, já nesmím si vás vzít,
vždyť lásku svoji na širém moři mám,
už sedm roků, co mi odešel,
já mu však věčnou věrnost zachovám.
3. A co když dávno v bitvě zahynul,
anebo hrob svůj našel ve vlnách,
co když si dávno jinou dívku vzal
a na tvou lásku sotva vzpomíná.
4. Jestli snad milý v bitvě zahynul,
i já chci zemřít a vedle něj chci spát,
a jestli v moři ztratil život svůj,
pak chci i já život vlnám dát.
5. A jestli jinou krásnou dívku má,
zdraví a štěstí chtěla bych jim přát,
za mořem v dálce Bůh jim požehnej,
ať je jí věrný a ať ji má rád.
6. Vtom námořník dívku obejmul
a její tvář zlíbal tisíckrát,
[: neplač už dál, lásko jediná,
vždyť jsem to já, což mě nepoznáš? :]

- C F Dmi G C
1. Jak chladný vítr přináší déšť,
G G7
něhou v kapkách svých mi zní,
C F C G
svou lásku jedinou měla jsem jen,
C F G C⁴sus C
dnes právě rok a den pod zemí spí.
2. Já šla jsem kvítí na hrob mu dát,
svou píseň déšť mi hrál
a v slzách nad ním jsem zůstala stát,
až noc přišla a den se vzdal.
3. A bledý měsíc když prosvítl tmou,
milý můj se přišel mě ptát:
"Proč, lásko, celou noc pláčeš nade mnou,
proč jen nechceš můj spánek mi přát?"
4. "Ach, milý můj, proč mám skrývat pláč,
ty jsi všechno, co na světě mám,
vždyt' ve tvém náručí toužím zas být,
řekni, lásko, co dělat teď mám."
5. "Má náruč chladnější je než jíl,
jak černá hlína je ostrý můj dech,
a jestli polibek toužíš mi dát,
jenom chlad a smrt najdeš na rtech."
6. "Ach, milý můj, kdy se setkáme zas,
kdy se vrátíš, můj vyvolený?"
"Až listí, co podzim teď ze stromů svál,
vrátí se zpátky na strom zelený."

- Dmi F C**
1. Slunce k západu tvář svou naklání,
Dmi C Dmi
ve větvích i ptáci už půjdou spát,
F C
všechny zvony na kopcích teď zvoní klekání,
Dmi Bb Ami Dmi
jenom nám nadešla chvíle na cestu se dát.
- F C G C**
R: Tak jen dál, kde Nové Skotsko svůj břeh prostírá,
Dmi C Dmi
kde se skály do mraků zvedají,
F C
tam za mořem nová zem nový život otvírá
Dmi Bb Ami Dmi
a pro vyhnance je poslední nadějí.
2. Opustil jsem svůj dům i svou rodnou zem,
sbohem přátelům jsem musel dát,
otce svého i matku jsem doma zanechal,
i svoji něžnou dívku, co jsem měl tolik rád.
- R:
3. Já měl jsem dva bratry, už našli svůj klid,
na prsou teď ruce mají zkřížené,
tak jsem zůstal jen já, ubohý námořník,
a nikdo není, kdo by vzpomněl jméno mé.
- R:
4. Zase bubny už zní, další den začíná,
námořníky nic dobrého nečeká,
jenom dál, jen dál po vlnách šedivých,
vždyt' už svítat začíná a cesta je daleká.

R:

Podzimní vítr

Asonance

(vokál)

Fmi **Eb** **Ab** **Eb**
Podzimní vítr když fouká, chladnější déšť je znát,
Ab **Eb** **Ab** **Bbmi Cmi Fmi**
kéž by zas mohla láska má vedle mě spát!

Pojď do kopců

Asonance

1. Ten, kdo jedenkrát poznal tu zem, navždy patří k ní,
tu zem, jejíž píseň jak džbán duši tvou naplní,
když se kvetoucí vřes zrcadlí v hladinách jezerních,
věčný čas všechny legendy dávné si ukrývá v nich.
2. Pojď poslouchat písně, co na kopcích déšť vypráví,
když se kapradí dotýká mraků, padá do trávy,
v jeho písniích vždy zaznívá naděje, radost i žal,
nitky příběhů minulých, dob, co čas s sebou vzal.
3. Pojď se na chvíli podívat tam, kde život je sen,
do kopců, když v nich vychází slunce a noc mění v den,
když se modravé paprsky řek zatřpytí v údolích,
náhle cítíš, že starosti tvé se utápí v nich.
- 4.=1.

Poslední člun odplouvá

Asonance

- C Emi Ami F C**
1. Šla jsem úzkou pěšinkou, poslední člun odplouvá,
F Ami C G⁷ C
k pobřeží večerní tmou, cestu znám jenom já.
2. A můj milý už tam stál, poslední člun odplouvá,
do dlaní svou tvář mi dal, cestu znám jenom já.
3. "Nech mě, lásko, odejít," poslední člun odplouvá,
"musím práci někde vzít," cestu znám jenom já.
4. "Na největší loď, co znám," poslední člun odplouvá,
"v přístavu se najmout dám," cestu znám jenom já.
5. "Až se vrátím za pár dní," poslední člun odplouvá,
"bude náš den svatební," cestu znám jenom já.
6. Kdy se vrátí milý zpět, poslední člun odplouvá,
chodila jsem vyhlížet, cestu znám jenom já.
7. Ach, můj Bože, pak ten den, poslední člun odplouvá,
hrozná zpráva přišla sem, cestu znám jenom já.
8. Trojstěžník, kde milý byl, poslední člun odplouvá,
za bouře se potopil, cestu znám jenom já.
- 9.=1.

Povstání Watta Tylera

Asonance

- A D A D E
1. Watt Tyler byl z Dartfordu pán a svými muži uznáván,
 A D E A D E
tu on se vůdcem vojska stal, do boje s ním maširoval.
 2. On proti králi zvedl hlas, že daně z války zvýšil zas
a do války že verboval, chlapce mladé na vojnu bral.
 3. Sto tisíc mužů Tyler vzal, z nich armádu vybudoval,
luky i štíty, kopí měl, za zvuku bubnů krajem šel.
 4. Pro krále Tyler poslat dal, by podmínky své projednal,
však král ho nechtěl vážně brát a rozkázal mu hned se vzdát.
 5. Nato Watt Tyler s vojskem vstal a na Londýn se v pochod dal,
po cestě města vyplenil, z žalářů vězně propustil.
 6. Do Templu s vojskem dorazil, zákonné knihy zapálil
a sídla mistrů pobořil, by krále pýchu pokořil.
 7. Na Tower pak se obrátil, by skutky krále oplatil,
tam lordy slavných jmen on vzal, na Tower Hill jim hlavy stal.
 8. Toho se zalek' Richard král, vzbouřencům milost sliboval,
že domů mužou klidně jít, však Tyler odmítl ji vzít.
 9. Sto tisíc mužů Tyler měl a s nimi proti králi šel,
tu začal Richard bát se víc, on Newtona poslal vojsku vstříc.
 10. Uprostřed vojska Tyler stál, když Sir John Newton zavolal:
"Ve jménu krále jsem přišel, abych tvou žádost vyslyšel!"
 11. Když tu řeč Tyler zaslechnul, tu rukou svou mu pokynul
a nechal zrádce přijít blíž, by jeho slova zaslechl' spíš.
 12. Watt Tyler žádný neznal strach, netušil, že jde zrádný vrah,
když Newton rukou zákeřnou do srdce vbod' mu dýku svou.
 13. Watt Tyler k zemi mrtev pad' a vojsko začlo utíkat,
prosit, by král jim milost dal, tak opět mír se započal.

1. Já v přístavu chodila tou úzkou uličkou,
na tebe jsem čekala a bloudila tmou,
až zasvitla mi z dálky bílá plachta, nic víc,
já rozběhla se k moři tvému náručí vstříc.

R: Stůj, chvíli stůj, snad smíš, lásko má,
stůj, chvíli stůj, snad smíš, lásko má,
jen chvíli, než vítr zas jiný směr ti dá,
vždyť barvu očí tvých moře v dálce teď má.

2. Tu noc jsem byla šťastná, když vedle mě jsi spal,
když do mých vlhkých dlaní jsi lásku svou dal,
přinesls' mi prstýnek ze svých dlouhých cest,
zářil světlem noci jak tisíce hvězd.

R:

3. Hned ráno jsem ti řekla: "Za ženu si mě vem,
já chci být jenom tvá," ty však řekl jsi jen:
"Má loď už čeká a na ni musím jít,
moře je mou láskou a jinou nesmím mít."

R:

4. Teď chvíli, jen chvíli, a víc tě nespatriím,
odcházíš zas na loď a já nic nezměním,
jen v dálce křik racků zas vlny překrývá
a nad obzorem slunce z dlaní mých ubývá.

R:

Ptákům křídla nevezmou

Asonance

1. Tam pod vězeňskou zdí jsem zaslech' dívčí nářek:

D G D A⁷
"Milý, ty mě necháš samotnou,
D G A⁷
že jsi z panské sýpky krad', když tvé děti měly hlad,
D
v dálce vězeňskou loď vidím zakotvenou."

R: Ptákům, těm křídla nevezmou,

D G D Hmi A⁷
dál vznášejí se volní oblohou,
D G D A⁷
kde jsou oni a kde jsme my, naše láska a naše sny,
D
jenom zármutek teď zůstal nad krajinou.

2. Hlas za vězeňskou zdí jí tiše odpovídá:

"Je pozdě, lásko, nesmíš litovat,
vždyt' proti pánům jsem se zved', chtěl jsem změnit tenhle svět,
teď musíš naše děti vychovat."

R:

3. Za hrází přístavní noc bledne do svítání,
temný obrys lodi splývá s pozadím,
těžko se slova nachází, at' tě lásko Bůh provází
na cestě k dalekým břehům australským.

R: + kde jsou oni a kde jsme my, naše láska a naše sny,
D G D A⁷
G D
jenom zármutek teď zůstal nad krajinou ...

Riding On The Donkey

1. Was you ever in Quebec
launchin' timber on the deck
where you break your bleedin' neck
riding on the donkey.

R: Wey hey and away we go donkey riding donkey riding
wey hey and away we go riding on the donkey.

2. Was you ever in mobile Bay
screwing cotton all day
a dollar a day is Paddy's pay
riding on the donkey.

R:

3. Was you ever round Cape Horn
where the weather's never warm
you wish to God you'd never been born
riding on the donkey.

R:

4. Was you ever in Miramashee
where you tie up to a tree
and the girls sit on your knee
riding on the donkey.

R:

5. Were you ever in Broomilaw
where the Yanks are all the go
and the boys dance heel and toe
riding on the donkey.

R:

6. Was you ever in Canton
where the men wear pigtails long
and they all move honky kong
riding on the donkey.

R:

7. Was you ever in London town
see the King he just come down
see the King in his golden crown
riding on the donkey.

R:

8. Was you ever in Liverpool Bay
see the Judy shout hooray

here comes our Tommy with his ten months pay
riding on the donkey.

R:

1. V zahradách rozkvetlých lesních strání
 C **G** **F C**
 Ami **G** **C**
milý můj na mě čekával,
 G **F C**
na loukách vonících za svítání
 Ami **G** **C**
ruce mé v dlaních svých mi hřál,
 Ami G Ami **G**
říkal mi, že jsem krásná
 F **G** **C**
a že studánky ve svých očích mám,
 G **F C**
kam mi však odešel, nemám zdání,
 Ami **G** **C**
bez něho smutná chodívám.

2. V zahradách rozkvetlých lesních strání
milý můj se mnou chodíval,
v kouzelných proměnách milování
svoje písně mi zpíval,
říkal mi, že jsem krásná
a že lásku tak vážně nemám brát,
kam mi teď odešel, nemám zdání
a já pro něj nemůžu spát.

3.=1.

Rybářská balada

Asonance

1. Když spatřil mě úsvit po pobřeží jít,
slanou vodou brouzdat a slaný vzduch pít,
já starého rybáře zaslechla hrát
tu píseň, v níž naposled "sbohem" chtěl dát.

R: Ještě naposled vemte mě s sebou,
chci naposled na lodi stát,
tak vemte mě na ni, chci naposled dlaní
teď pohladit moře, co měl jsem tak rád.

2. Tak oblečte mě tak, jak dříve jsem byl,
když býval jsem mladý a tak plný sil,
mou rybářskou halenku přineste sem,
chci na moře vyplout, než zlomí se den.

R:

3. Chci cítit ten vítr, co tak dobře znám,
když navečer z moře se navrací k nám,
a vidět chci slunce a pít jeho zář,
ať naposled paprskům nastavím tvář.

R:

4. A slyšet chci racků křik nad mořem znít
a oblohu modrou zas nad sebou mít,
když chladný pás pobřeží s mořem se slil
a modravý proužek jen z pevniny zbyl.

R:

5. A svolajte rybáře, nechci být sám,
již čas můj se krátí a málo ho mám,
teď naposled píseň bych slyšet si přál,
co vítr nám na lodích do plachet vál.

R:

E

R: Říkají že ďábel zdech',

A

že ďábel zdech', že ďábel zdech',

E

říkají že ďábel zdech',

H⁷ E

teď v pekle tahá klády.

Tvrdím vám a nejsem sám,

já tvrdím vám a nejsem sám,

že živý vstal a rovnou dal

se najmout do armády.

1. Vojákem být, jaká čest,
boj ztvrdí rys i sval i pěst,
kdo k vítězství chce vojsko vést,
ten dočká se jen slávy.
Za vítězstvím žeň se dál,
dbej, abys vždy v čele stál,
vojna ztvrdí pěst i sval
a mozek ztvrdne záhy.

R:

2. Phil MacKrijt byl tvrdej chlap,
jó tvrdej chlap a žádnéj srab,
když nepřítel v boji drap'
tak byl s ním vždycky ámen.
Při souboji dostal křeč,
protivník vyrazil v zteč,
však při výpadu zlomil meč
o játra jako kámen.

R:

3. Čím chceš být řekni synku můj,
dnes rozhodni se stůj co stůj,
víc doma planě nelelkuj
a nezahálej stále.
Chytrý nejsem, to vím sám,
také k práci odpor mám,
na vojnu se tedy dám
a budu generálem.

R: (2x)

Sám císař rozkázal

Asonance

D A G D
1. Sám císař rozkázal svým armádám jít,
G Hmi A G
za francouzskou říši ve válce se bít.

2. Namířil kanóny na anglickou zem
a zabil mně milého, když jel úvozem.

3. Když odváděl koníčka domů z bitvy zpět,
nespatří sluníčko ráno vycházet.

D A G D
R: Zlomená teď světem bloudím, uplakaná uléhám,
G Hmi A G
že ve válce můj milý zabitý leží tam.

4. Kdybych mohla mít křídla jako ptáček malý,
abych doletět mohla, kde můj milý leží.

5. Svým malým křidélkem jeho tvář pohladit
a pár lučních kvítků na hrob položit.

R:

6.=1.

7.=2.

R:

Sam Gone Away

1. Well I wish I was a boor's son on board of man-of-war
Sam gone away on board of man-of-war.

R: Pretty work great boys
pretty work I say
Sam gone away
on board of man-of-war.

2. Well I wish I was a cook on board of man-of-war
Sam gone away on board of man-of-war.

R:

3. Well I wish I was a stoker on board of man-of-war
Sam gone away on board of man-of-war.

R:

4. Well I wish I was a gunner on board of man-of-war
Sam gone away on board of man-of-war.

R:

5. Well I wish I was a maid on board of man-of-war
Sam gone away on board of man-of-war.

R:

Smrtnost

Asonance

(vokál)

Dmi C F C F C Dmi B^b Dmi C Ami
Nech svou tvář k nám se sklánět blíží, blíží, Pa - ne náš,
Dmi Ami Dmi F C
život je sen, ztrácí se v tmách,
Dmi Ami Gmi Dmi C F Ami D
však nový den, krásný a zářivý, nám dáš.

Soar Away

1. I want a sober mind as all sustaining eye
to see my God above and to the heavens fly.

R: I'd soar away above the sky
I'd fly and fly to see my God above
I'd fly and fly to see my God above.

2. I want a Godly fear a quick discerning eye
that leads to thee my God and sees the tempter fly.

R:

Susanna Martin

1. Susanna Martin was a witch
who dwelt in Amesbury
with brilliant eye and saucy tongue
she worked her sorcery
and when into the judges court
the sheriffs brought her hither
the lilacs drooped as she passed by
and then were seen to wither.
2. A witch she was, though trim and neat
with comely head held high
it did not seem that one as she
with Satan so would vie
and when in court when the afflicted ones
proclaimed her evil ways
she laughed aloud and boldly then
met Cotton Mathers gaze.
3. "Who hath bewitched these maids" he asked
and strong was her reply
"If they be dealing in black arts
ye know as well as I"
and then the stricken ones made moan
as she approached near
they saw her shaped upon the beam
so none could doubt 'twas there.
4. The neighbors 'round swore to the truth
of her Satanic powers
that she could fly o'er land and stream and come
dry shod through showers
at night 'twas said she had appeared
a cat of fearsome mien
"avoid she-devil" they had cried
to keep their spirits clean.
5. The spectral evidence was weighed
then stern the parson spoke
"thou shalt not suffer a witch to live
'tis written in the Book"
Susanna Martin so accused
spoke with flaming eyes

"I scorn these things for they are naught
but filthy gossips lies."

6. Now those bewitched they cried her out
and loud their voice did ring
they saw a bird above her head
an evil yellow thing
and so beneath a summer sky
Susanna Martin died
and still in scorn she faced the rope
her comely head held high.

10. Však nepřešel měsíc a nepřešel den,
vím nemohlo to déle být,
když dívka tak hořce začla naříkat
a nemohlo jí nic utiшит.
11. Proč jenom pláčeš, ach lásko má,
vždyť máš tu vše co můžeš si přát.
Pro tesaře snad pláčeš, či pro dítě své,
co nechala jsi v kolébce spát?
12. Já nepláču pro svého tesaře,
nepláču ani pro dítě své.
Já nad sebou teď pláču, ach lásko má,
že zlákal mě bohatství tvé.
13. Však nepřešel týden a nepřešel den,
vím nemohlo to déle být,
když obloha tmavne jako nejtmavší noc
a před bouří se není kam skrýt.
14. Už běsnící bouře lodí kymácí,
rve vítr cáry plachet bělostných
a nad černým obzorem hrom burácí,
hlas moře zní jak démonů smích.
15. Pak poslední vlna loď na bok pokládá
a stěžeň jako stéblo ohýbá
a do temných hlubin se loď propadá
a s ní i láska má a já.
16. Ach pohlédni vzhůru na tu nádhernou zář
a co ta zlatá brána znamená?
To je brána nebes, ach lásko má,
však pro nás navěky zavřená.
17. A co je to tam v dálce, mám strach lásko má,
co tak temné a tak hrozné může být?
To je brána pekel, ach lásko má,
tam oba dva teď musíme jít.

The Bonnie Light Horseman

1. When Bonnie commanded his armies to stand
he levelled his cannon right over the land
he levelled his cannon his victory to gain
and slew my light horseman on the way comin' home.

R: Broken hearted I'll wander broken hearted I'll remain
since my bonnie light horseman in the wars he was slain.

2. If I was a small bird and had wings to fly
I'd fly 'cross the salt sea to where my love does lie
and with my fond wings I'd beat over his grave
and kiss the pale lips that lie cold in the clay.

R:

3. Now the dove she laments for her mate as she flies
oh where tell me where is my darling she cries
and where in this wide world is there one to compare
with my bonnie light horseman who was slain in the wars.

The Bonny Hawthorn

1. [: One midsummer's morn when all nature looks gay
I met lovely Jeannie had taking the air :]
- I said my lovely creature come tell me where you dwell?
Beside the bonny hawthorn that blooms in the vale
that blooms in the vale that blooms in the vale
beside the bonny hawthorn that blooms in the vale.
2. Now hark bonny Bess to the birds in yon grove
how sweetly they sing when invites her to roam
I said my lovely creature come tell me where you dwell?
Beside the bonny hawthorn that blooms in the vale
that blooms in the vale that blooms in the vale
beside the bonny hawthorn that blooms in the vale.
3. She pressed me and said that my love was sincere
not one on the green was so charming and fair
so I listened with great pleasure to a kind and tender care
beside the bonny hawthorn that blooms in the vale
that blooms in the vale that blooms in the vale
beside the bonny hawthorn that blooms in the vale.

The Fields Of Athenry

1. By a lonely prison wall I heard a young girl calling
"Michael they have taken you away
for you stole Trevalyan's corn so the young could see the morn
now a prison ship lies waiting in the bay."

R: Low lie the fields of Athenry
where once we watched the small free birds fly
our love was on the wing we had dreams and songs to sing
it's so lonely 'round the fields of Athenry.

2. By a lonely prison wall I heard a young man calling
"nothing matters Mary when you're free
against the famine and the crown I rebelled they cut me down
now you must raise our child with dignity."

R:

3. By a lonely harbour wall she watch the last star falling
as the prison ship sailed out against the sky
for she lived in hope and pray for her love in Botany Bay
it's so lonely 'round the fields of Athenry.

R:

The King's Command

1. I've been called to fight for Royalty
to be at the King's commands
be a martyr for my country
spill my blood all on the land
and if I should die in battle
it's a noble thing to do
but if I should be a hero
I will return to you.
2. For the glens have been my kingdom
my only royalty
and I've raised my sword against the Lord
to protect my family
but to join the English army
and to fight for them abroad
not for England or her empire
could I ever raise my sword.
3. I hear the drumbeat sounding
it will lead me far away
and although my soul is leaving
my heart will surely stay
and I'll fight for them tomorrow
though it be against my word
or my children they will perish
on an English soldier's sword.

The Loch Tay Boat Song

1. When I've done the work of day
and I rowed my boat away
down the waters of Loch Tay
when the evening light is falling
then I look toward Ben Lawers
where the after glories glow
and I dream of two bright eyes
with a merry mouth below
she's my beauteous nighean ruadh
she's my joy and sorrow too
though I own she is not true
oh but I cannot live without her
for my heart's a boat in tow
and I'd give the world to know
if she means to let me go
as I sing hori horo.
2. Nighean ruadh I do declare
there's more beauty in your hair
than all the tresses fair
from Killin to Aberfeldy
be they lint-white gold or brown
be they blacker than the sloe
they mean not as much to me
as a melting flake of snow
and her dance is like the gleam
of the sunlight on the stream
and the songs that we folk sing
oh they're the songs she sings at milking
but my heart is full of woe
for last night she bade me go
and the tears begin to flow
as I sing hori horo.

3.=1.

The Rolling Hills Of The Border

1. When I die bury me low
where I can hear the bonny Tweed flow
a sweeter place I never did know
the rolling hills of the Border.
2. I've travelled far wandered wide
I've seen the Hudson and the Clyde
I parted by Loch Lomond side
but I dearly love the Border.
3. Well do I remind the day
with my lassies strode by the way
but all these beauties fade away
among the hills of the Border.
4. There's a certain place of mine
bonnie lassies there you'll find
men so sturdy yet so kind
among the hills of the Border.

The Twa Corbies

1. As I was walking all alane
I heard twa corbies makin' a mane
the tane intae the tither say oh
"Whaur sall we gang and dine the day oh
whaur sall we gang and dine the day?"
2. "It's in ahint yon auld fail dyke
I wot there lies a new slain knight
naebody kens that he lies there oh
but his hawk and his hound and his lady fair oh
his hawk and his hound and his lady fair."
3. "His hound is to the hunting gane
his hawk to fetch the wild-fowl hame
his lady's ta'en anither mate oh
so we may mak our dinner swate oh
so we may mak our dinner swate."
4. "It's ye'll sit on his white hause-bane
and I'll pike oot his bonny blue e'en
wi' ae lock o' his gouden hair oh
we'll theek oor nest when it grows bare oh
we'll theek oor nest when it grows bare."
5. "There's mony a ane for him maks mane
but nane sall ken whaur he is gane
and o'er his banes when they lie bare oh
the wind sall blaw for evermair oh
the wind sall blaw for evermair."

The Waters Of Tyne

1. I cannot get to my love if I would need
the waters of Tyne stand between him and me
and here I must stand with the tear in my eye
oh sighing and starving my true love to see.
2. Oh where is the boatman my bonnie will need
oh where is the boatman oh bring him to me
for to ferry me over the Tyne to my honey
to carry him 'cross the run waters to me.
3. Oh where is the boatman I'll pay any money
and you for your troubles rewarded shall be
if you ferry me over the Tyne to my honey
and I will remember the boatman and thee.

The Wexford Carol

C⁴sus C Emi C
1. Near Bethlehem did shepherds keep
F C Gmi
their flocks of lamb and feething sheep
C⁴sus C Emi C
to whom God's angels did appear
F C Ami G C
which put the shepherds in great fear
Cmi⁷ Gmi Cmi
arise and go thou angels said
Gmi Cmi Gmi
to Bethlehem be not afraid
C⁴sus C Emi C
for there you'll find this happy morn
F C Ami G C
a princely babe sweet Jesus born.

2. There were three wise men from afar
directed by our glorious star
and on they wandered night and day
until they came to where Jesus lay
and when they came unto the stall
where our beloved Messiah was
they humbly laid at his feet
their gifts of gold and incense sweet.

1. Přišli tři cikáni k nám, u mých dveří začli hrát
a hráli tam píseň veselou,
a ten první hrál, a ten druhý, ten se smál,
a ten třetí zpíval lady-dady-jady-dady-jou.
2. Vyšla ven žena má, moje žena nevěrná,
sukni oblékla roztrhanou,
na papíru cár napsala mi řádek pár:
"S cikány pryč odcházím, už nevrátím se za tebou."
3. Když jsem vrátil se zpět, její lístek čtu hned,
je to rána zlá palicí dubovou,
kde ji hledat sám, to ví jenom pánbůh sám,
a tak s cikány jsem ztratil svoji ženu nevěrnou.
4. Druhý den jsem vstal, koně své osedlal,
rychlé jak šíp letící oblohou,
pobízel je v cval, jako vítr jsem je hnal,
a tak vydal jsem se hledat její stopu ztracenou.
5. Na jih dlouho jsem jel, potom zase na sever,
i na západ jsem vedl cestu svou,
kam jsem zavítal, všude jsem se po ní ptal,
ale nikde nikdo neviděl mou ženu ztracenou.
6. Tak jsem jezdil dál, údolí jsem prohledal,
i v houštinách jsem prodíral se tmou,
až pak jeden den k velké louce přijel jsem
a tam s cikány jsem spatřil svoji ženu nevěrnou.
7. "Pročpak utíkáš, v chladném poli přespáváš,
proč s cikány se touláš krajinou,
nestačil ti dům a všechny tvé služebné,
nedbáš o mě, který učinil tě ženou bohatou?"
8. "Nač je mi tvůj dům, bohatství a služebné,
když volnost mou mi vrátit nemohou,
radši svobodná budu krajem vandrovat,
s cikány se smát a nocovat pod modrou oblohou."

Voda široké řeky

Asonance

1. At' koruny stromů se nad řekou spojí
a větve at' překlenou široký proud,
tam na břehu v dálce teď milý můj stojí,
ach, musím jít za ním, já za ním chci plout.
2. Kde přívozník mešká jen, kde může být,
chci přes řeku chladnou na druhý břeh jít,
teď smutná tu stojím, jak slzy mám skrýt,
když v náručí lásku svou chtěla bych mít.
3. Ach, na loďce plout mám teď jediné přání,
kde milý můj čeká, kde stojí tak sám,
dám peníze všechny i bohatství za ni
teď, když svou lásku tak blízko už mám.
- 4.=1.

(vokál)

Fmi
Svým křížem, svým křížem,
Cmi
svým křížem spasil nás,
Fmi **Cmi** **F**
pro nás Spasitel náš zemřel, náš pán.

Fmi
[: A lásku svou za obět' dal
E^b **Fmi**
a lásku svou za obět' dal
Cmi **Fmi E^b Cmi**
a vykoupil ten den
Fmi D^b C
náš pán,
D^b C **D^b C** **Fmi**
náš pán život vrátil nám. :]

Vzdálené ostrovy

Asonance

(v originále v E dur, s kapodastrem ve 2. pozici)

R: Slábnoucí záře sluneční
nad mořem s dálkou splývá,
a mně se stýská, lásko má,
z mých snů jen málo zbývá.

1. Když slýchám zprávy lodníků
a na tvou tvář se ptávám,
prý s rusovláskou chodíváš,
všech nadějí se vzdávám.

R:

2. V mých představách jsi stále můj
a náruč tvá mě skrývá,
však trpká příchuť zůstává
a ve vzpomínkách zbývá.

R:

3. Až k ostrovům tak vzdáleným,
k zeleným irským pláním
svou píseň lásko posílám
a slzám svým se bráním.

R: (2x)

War Like Lads Of Russia

1. When Napoleon Bonaparte
to Moscow he went
with all his troops and all his men
their minds were fully bent
to take the Russian country
they were fully employed
but the Russians fought against them
and they soon did them destroy.

2. Well in a little while
the Russians did attack
'gainst Bonaparte and all his men
they fought them and they drove them back
the action being so hot
right and left and front and rear
a damn you all says Bonaparte
I'll stay no longer here.

R: Those war like lads of Russia they fought all in one mind
made Bonaparte to run and leave his troops behind
those war like lads of Russia they fought all in one mind
made Bonaparte to run and leave his troops behind.

3. Away then went poor Bonaparte
as fast as he could run
the poor Frenchmen looked after him
left horses men and guns
his boxes and his matches
ammunition wagons too
he left them all behind him well
what could poor Boney do?

R:

4. Away then went poor Bonaparte
as fast as he could ride
the poor Frenchmen looked after him
saying oh it's very hard

to think he'd lead us all up here
and leave us to our fate
you'd think he'd stop along with us
and help us in our state.

R:

5. Here's eighty thousand men from 'em
they've killed and they have taken
likewise ten thousand horses
and two hundred bits of cannon
never more to Leon Paris
or French Flanders they're advanced
for if I do I may be sure
they'll teach me how to dance.

R:

6. Now it's to conclude and thus
to finish off me song
old Boney's men and Russia wish
they had a hold of him
the cruellest death they'd put him to
that ever a man befell
oh damn you all says Bonaparte
I'm clear of you all.

R:

R:

Will Ye Gang Love

1. As I came in by yon rushy wood
what spied I at my true loves door
my heart stood still me eyes grew blind
for to see my bonnie lad leave me behind.
- R: And will ye gang love and leave me now
will ye gang love and leave me now
will ye foresake your own love true
and gang wi' a lass that you never knew.
2. As I came in by yon lenten wend
I spied another my love attend
I bowed my head I cried achon
the best of my good days are gone.
- R:
3. And will I tell you the reason why
because she's got more gold than I
and I will tell you the reason true
the sweeter taste of a love that's new.
- R:
4. I leaned my back against an oak
thinking it was a trusty tree
but first it bent and then it broke
and so has my love done unto me.
- R:
5. And if you love me we'll never part
and instead of gold you can have my heart
you can have my heart with a right good will
you're a bonnie laddie I love you still.
- R:

Will Ye Go Lassie

1. Now the summertime is coming
and the trees are sweetly blooming
and the wild mountain thyme
grows around the blooming heather.

R: Will ye go lassie go
and we'll all go together
to pluck wild mountain thyme
all around the blooming heather.

*: Will ye go lassie go?

2. I will build my love a tower
by yon pure crystal fountain
and around it I will pile
all the flowers of the mountain.

R:

*:

3. If my true love she won't come
I will surely find another
where the wild mountain thyme
grows around the blooming heather.

R:

R:

*:

F
R: Západní vítr teď hladí mou tvář,
Bb F Bb C
zatímco jdeš spát, uléháš na polštář,
F
domů mě provází měsíční zář,
C Bb F
k ostrovům, k tobě, má lásko.

F C
1. Chci ti vyprávět o krajích, v kterých jsem byl,
F Bb C
o bohatství a kráse, co jsem objevil,
F C
o nejhezčím ránu, kdy jsem se probudil
F C Bb
blíž k ostrovům, blíž ke své lásce.

R:

2. I když dost krásných písní ještě v mých uších zní,
co jsem ve světě slyšel na svém putování,
teď však přináší vítr píseň o shledání,
píseň ostrovů, píseň mé lásky.

R:

R:

D G Emi
1. Tak jakpak se máš, Willy, příteli můj,
A G A
dovolíš, jen si sednu do stínu na hrob tvůj.
D G Emi
horkým letním sluncem jsem rozpálená,
A G D
chodím celý den a jsem unavená.
D Emi
Podle náhrobku vidím, slavils osmnáct let
A G D A
když jsi v zbytečné válce opustil tenhle svět,
D Emi
doufám, že zemřel jsi čistý a hned,
A G D
že jsi nestřílel první, když přišel rozkaz vpřed.

A G D
R: Hrály píšťaly k tomu, nesli tě zpátky domů
Emi G D
a zazněly salvy, když tě spouštěli níž
G A
a když kněz dělal kříž nad tvým tělem,
G Emi A D
začly duďy zvolna hrát tesknou píseň.

2. Zanechal jsi tu dívku nebo snad ženu svou,
vzpomínky v jejím srdci nikdy nevyblednou,
i když zemřel jsi dávno, před mnoha lety
v jejích očích jsi zůstal osmnáctiletý.
Nebo jsi pouhý cizinec beze jména
v dlouhém seznamu padlých, jehož připomíná
zažloutlá fotka chlapce s hnědýma očima,
která nikoho dávno už nezajímá.

R:

3. Na francouzských pláních vlčí máky kvetou,
barvy ze strání svítí pestrou paletou,
teplý letní vítr začal od moře vát,
žádné pušky a plyn, žádný ostnatý drát.
Jenom tisíce křížů tady v písku stojí
a svým tichým hlasem k oblakům žalují,
že z touhy člověka vládnout vzešlo utrpení,
že zničil a proklel celá pokolení.

R:

Ztrácím tě, lásko

Asonance

1. Úzkým chodníčkem za návsí,
kde milý můj se mnou chodívá,
spatřila jsem svou lásku jít,
jak se s jinou dívkou objímá.

R: Ztrácím tě, lásko, kam odcházíš,
ztrácím tě, lásko, kam odcházíš,
pro novou tvář, kterou sotva znáš,
na svou pravou lásku zapomínáš.

2. Na úzké lávce za návsí,
kde milý můj říkal: "Mám tě rád,"
než přešlo léto jedenkrát,
už ho s jinou dívkou vidím stát.

R:

3. Když pevná hráz řeku spoutává,
na pohled zdá se bezpečná,
však silný proud hráz prolomil,
jako milý můj, když mě opustil.

R:

4. Však já to vím, proč mě opouští,
že odchází s dívkou krásnější,
že ona má zlata víc než já,
a že sladší chut' nová láska má.

R:

5. Jestli se vrátíš, lásko má,
a bohatství když tě nezláká,
já srdce své místo něj ti dám,
vždyt' tě, milý můj, stále ráda mám.

R:

Zůstávám sám

Asonance

C Fmaj7 C G C
R: Zůstávám sám, láska má tě hledá,
G Ami F Dmi G C Fmaj7 C
k ránu usínám, má touha spát mi nedá, zůstávám sám.

C F C F C F G
1. Zář slunce oknem mým sem s ptačí písni vchází,
F G C F Dmi G
tebe však, láska má, tu stále nenachází.

R:

2. Ve snech svých mám tě blíž a z lesů zpěv tvůj zvoní,
vídávám tvou tvář, když vřes na stránkách voní.

R:

3. Tak léto ubíhá, já lidí dál se ptávám,
květy, co ráda máš, dál na polštář ti dávám.

R:

